

Šūpladziesma

Adagio

Ineta Auziņa - Heinsberga

1. At-kal va-kars vēls, ir die-na ga - rām jau, drīz mie - ga ve - cis nāks, tam sap - ņu bār-da ir. Zils, balts, sar-kans pa - ve-diens šai bār - dā mirdz, kat - rs da-bū to ko lūdz. Ai - ja gu - li! Ai - ja sa - ap - no.

2. Rī-tu sau - le lēks tik spo - ža kā - ne kad, Ze - mi no - glās - tīs, mai - ga at - nāks nakts,

3. At-kal va - karsvēls, ir die - na ga - rām jau, drīz Tu vēr - si, ma - ni ar. Klu - su, mie - ga ve - cis nāk, kā vi - na bār - da mirdz, nem Tu vēr - si, ma - ni ar. Klu - su, mie - ga ve - cis nāk, kā vi - na bār - da mirdz, nem zi - lo pa - ve - die - nu un sap - ņo Gu - li, zi - los sap - ņos tīts! Zi - liem nakts aiz - vien uz rī - tu iet. Ai - ja, gu - u - u - u - li, Ai - ja zie - diem no - bārs - tīts. Sa - a - a - a - ap - ņo.

Šūplādziesma

1. Atkal vakars vēls, ir diena garām jau,
Drīz miega vecis nāks, tam sapņu bārda ir.
Zils, balts, sarkans pavediens tai bārdā mirdz,
Katrā dabū to, ko lūdz.

Piedz.

Aijā guli, Aijā sapņo.

2. Rītu saule lēks, tik spoža kā nekad,
Zemi noglāstīs, Tevi, mani ar.
Klusu! Miega vecis nāk, kā viņa bārda mirdz,
Nem zilo pavedienu un sapņo.

Piedz.

Guli zilos sapņos tīts!
Ziliem ziediem nobārstīts!

3. Atkal vakars vēls, ir diena garām jau,
Drīz maiga atnāks nakts, Tu vērsi acis ciet.
Kā asaras mums žūst, kad sāpējis mazliet,
Tā nakts aizvien uz rītu iet.

Piedz.

Aijā guli, Aijā sapņo.

